

Fotograf, ki je dal prednost (ženski) lepoti

Z Marjanom Zalaznikom ob njegovi zadnji samostojni razstavi

BOGOMIR ČERIN

Ljubitelji fotografije se spomnijo, kako so bili pred nedavnim prostori mariborskega razstavišča Rotovž premajhni za tiste, ki so prišli na otvoritveno predstavitev najnovejše razstave fotografij Marjana Laznika. In to je bila otvoritev brez obveznega trušča, ki spremlja razstave. Fotograf Marjan Laznik ima svoje občinstvo in deveto samostojno razstavo fotografij je posvetil sopranistki Sabini Cvilak. Razstavil je opus portretov te operne pevke, ki so nastali v obdobju od leta 2000. Portretno mojstrino je zaključil že lani, razstavo bo postavil na ogled še v drugih mestih. Ob tej priložnosti smo govorili z njim o fotografski stroki.

Ali lahko slovenski fotograf živi od svojega dela?

“Z veliko dela in dobre volje lahko; priložnosti je dovolj za vse, ki imajo voljo in znanje. Internet ponuja neomejene možnosti za zaslužek. Seveda je za vse to treba v glavi narediti ‘zasuk’. Še posebej velja to za starejše fotografe in tiste z dolgim fotografskim stažem, ki se težko prilagajajo hitrim spremembam sodobnega časa in vse večji konkurenci.”

Ste član mariborskega fotografskega kluba; kako to okoli vpliva na vas?

“Sem član kluba, a žal ne preveč klubsko aktiven. Občasno se udeležim kakšne razstave, klubskega večera, to je pa tudi vse. Klub je oblika fotografske družabnosti. Moje fotografije so samo moje. To pomeni, da se ne zgledujem po drugih fotografih, torej tudi po klubskih tovariših ne. Imam stalno fotografsko vizijo, a kljub temu rad prisluhnem mnenju in kritikam kolegov. Kar pa še ne pomeni, da jih tudi upoštevam.”

Večkrat sodelujete na skupinskih fotografskih razstavah. Ali je tam ustrezna konkurenca?

“Vesel sem vsakega povabila k sodelovanju. Enako velja tudi za skupinske razstave. Pred odločitvijo o sodelovanju na razstavi se prepričam, ali je organizacija te na ravni, ki jo obljublajo v razpisnih pogojih. Razstavljene fotografije na razstavah so običajno po okusu selektorja ali žirije, kar pa ni nujno, da se z njihovimi odločitvami tudi strinjam. Za konkurenco pa velja stari izrek Vsake oči imajo svojega malarja. Običajno vsebine fotografskih del ne komentiram, saj je umetniško delo plod avtorjeve ustvarjalnosti, Kritičen pa sem do tehnično površnih avtorjev.”

Kam vas (iz)vabi fotografski “notranji nemir”?

“Vedno so me privlačila potovanja, posebno pa ljudje, ki sem jih na poti srečal. In bolj ko so drugačni, raje sem jih fotografiral. Lani sva se s Simono kar mesec dni potepala po Tajski, ki je bila moja dežela - ‘ljubezen na prvi pogled’. Upam, da se bom tja kmalu vrnil. Ni vse samo v eksotiki. Privlačijo me tudi sosednje države, ki jih še premalo poznam, tudi Slovenija seveda, ki zagotovo skriva veliko meni še neodkritih lepot.”

Osrednji motiv vaših razstav je ženska. Zakaj?

“Preprosto rad fotografiram ženske. Ni nujno, da so lepotice po javnem mnenju. Zame so zlasti izziv osebe, ki sebe opisujejo za nefotogenične in ‘fotografsko neprimerne’. Svoje modele poskušam pred kamero pripraviti do tega, da zasijejo v vsej svoji lepoti in privlačnosti. Zato so velikokrat po javni presoji ‘povprečne ženske’ videti mnogo bolj erotične in imajo mnogo več ‘različnih obrazov’ kot splošno veljavna ‘lepotica’, ki je na vsaki fotografiji vedno enaka.”

Iščes modele; oni tebe?

“Včasih sem jih iskal jaz, zdaj je obratno.”

Ustvarjaš raje sam ali v skupini?

Marjan Zalaznik

Samo vprašanje časa je, kdaj bodo ljubitelji klasične fotografije pričeli uporabljati digitalna orodja

“Sem individualist, vedno sem ustvarjal sam. Skupine me ne privlačijo.”

Standardno vprašanje: klasična ali digitalna fotografija?

“Digitalna fotografija je danes že tako izpopolnjena in ima toliko prednosti, da je samo še vprašanje časa, kdaj bodo ljubitelji klasične fotografije pričeli uporabljati digitalna orodja. A ne pozabimo, za vsako fotografijo, ne glede na kakšen način je narejena, stoji avtor - fotograf.”

Sabina Cvilak (Marjan Zalaznik)

Izšla je Jeseničnikova Slovenija v presežnikih

KATARINA TRSTENJAK

V Ljubljanski galeriji Ars so večer predstavili monografijo Slovenija v presežnikih fotografa (in sodelavca Večerove strani Zoom) **Toma Jeseničnika**. Po besedah urednice **Andreje Peček** je knjiga presežnik tako po fotografijah kot po vsebini, saj v njej najdemo fotografije in opise od najstarejše preše, najvišjega trboveljskega dimni-

ka do največjega viadukta Črni Kal in vasi z najmanj prebivalci pri nas ... Tomo Jeseničnik je za nastanek knjige prevozil 65.000 kilometrov, se spustil 164 metrov pod morsko gladino in se povzpел 3048 metrov višje. Od skupno 30.000 fotografij so objavljene 303 fotografije - za vsak presežnik tri. Glavni kriterij za objavo je bila fotogeničnost in dostopnost. Veliko “naj” stvari knjiga ne zajema in zato

urednica in Jeseničnik že tiho razmišljata o nadaljevanju. Knjiga je trenutno na voljo le v slovensščini, v začetku prihodnjega leta bo prevedena v angleščino in nemščino. Slovenija v presežnikih nedvomno ponuja veliko izvirnih idej za nedeljske izlete po Sloveniji. Razstava s povečanimi fotografijami iz knjige bo od 22. maja dalje na ogled v knjižnici Prežihovega Vranceca Ljubljana.

Bralčeva fotografija

Vlado: Presneto pivo

BOGOMIR ČERIN

Bralec Vlado je ob fotografiji, ki smo jo danes izbrali, zapisal: “fotografirano v garaži”. Res ne vem, zakaj je garaža primerna za takšen motiv. Drži pa nekaj: fotografije s toliko humorja že dolgo nismo prejeli. Predvsem me je navdušilo

vezgno sporočilo slike. Če je piva preveč, imaš mačka, četudi si maček.

Omenjeno fotografijo bi moral avtor popraviti z izrezom na levi in prav tako na spodnji strani slike; motiv pa bi bilo treba pripeljati v centralno kompozicijo - potem tudi jaz ne bi imel mačka.

